

Publicerad 2008-07-25 10:58 av sozara

Jag var en gång glad

Jag var en gång glad

Jag var en gång rolig

Jag hade en gång hittat mig själv

Sen, med en Smäll

Försvann jag

Och jag bara föll

rakt ner i botten på allting

Jag försökte leva där nere

Men att alltid på något sätt leva ensam

Det är alltid någon som är gladare än mig

Att vara lycklig är svårt

Det är ett knep att skratta

Ordet "le" betyder inget längre

Efter alla dessa år

Jag vet mer än de flesta andra

Jag vet hur den mörka sidan ser ut

En gång i en dröm

Kom jag ihåg vem jag en gång var

Jag kom ihåg hur jag brukade skratta åt allting

Hur jag aldrig slutade le

Då var jag glad

En dag kom någon ner till min underjordiska hall

Inte för att hon hade blivit som mig

Nej

För att hon ville bli min vän

Hon tog min hand

Höll den och sade

Vill du bli min vän och komma tillbaka till ljuset?

Jag vill

Ifall du lovar att aldrig lämna mig

Och det gjorde hon.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren sozara med Poeter.se id #11322 innehar upphovsrätten